

SEKLET

N:r 1

Lösnummer 50 öre

1957

Geigermätaren ger upprättelse åt slagrutan

I vårt lands vetenskapliga kretsar har den som sysslar med slagruta och pendel ej något högt anseende. Man förklarar oftast därmed sammanhängande fenomen som resultat av omedvetna muskelrörelser, och anser dem som syssla därmed såsom högst beklagansvärda ovetenskapliga människor, offer för självsuggestion och självbedrägeri.

Kyrkoherde V. Vallberg har i sina böcker och sina artiklar i Seklet argumenterat mot denna lättvindiga och nonchalanta behandling av fenomen som varit iakttagna och kontrollerade sedan urminnes tider och han har pekat på hur t. ex. slagrutegångare i utlandet ofta ha en officiell ställning och äro föremål för aktning och tilltro. Vanligaste är väl slagrutans användning då det gäller att uppsöka vattenådror och malmfyndigheter, men även då det gäller att fastställa områden där s. k. markstrålning av farlig karaktär misstänkts, har slagrutan kommit till användning. Här nedan skall lämnas ett sammandrag av en intressant artikel i en tysk tidning "Neue Illustrierte" nr 14, 1956, där dr Heinz Grupner berättar om hur slagrutemäns upptäckt av farliga strålningszoner i marken fick sin bekräftelse genom undersökning med moderna strålningsindikatorer. Dr. Grupner berättar: I Schwaben stod för en kort tid sedan en slagruteman inför domstol, anklagad för att med sin slagruta ha fastställt s. k. farlig markstrålning och för att som skydd mot denna ha sålt ett s. k. avskärningsaggregat, trots att han borde veta att det överhuvudtaget ej existerar sådan strålning. Den anklagade fick dock oväntad hjälp. Inför domstol uppträdde en överläkare vid ett barnsjukhus och framlade sådana bevis för att skadlig markstrålning verkligen existerar, att rätten fann för gott att frikänna den anklagade. Det rättsmedicinska institutet vid ett tyskt universitet hade dock kort förut förklarat att "existensen av markstrålning, utom genom slagruta och entydigt vederlagda biologiska verkningar ej kan påvisas. Jordstrålningsproblemet tillhör ockultismen och avskärningsaggregaten är en angelägenhet för brottmålsjurister och sociala stiftningen". Med andra ord: tro att markstrålning existerar är vidskepelse och avskärningsaggregat är bedrägeri.

Men nu kom överläkaren trots detta som sakkunnig till domstolen och förklarade att det finns sådan markstrålning. Han hade iakttagit att led- och nervsmärtor ofta uppträdde i hans högra ben och då han misstänkte inverkan av markstrålning lät han undersöka sin klinik. Först gav han slagrutemännen uppdraget. Några av dem fann verkligen ställen där de förmodade markstrålning. Man kallar dessa zoner retningszoner eller -linjer. Men överläkaren avsåg dessutom att erhålla en vetenskaplig grund för dessa upptäckter. Han vände sig till en bekant läkare och fysiker som i detta fall kunde gälla som fackman. Denne kom och medförde nuclimeter, ett instrument som bl. a. innehåller 24 st. samverkande geigerrör, vilka man använder för påvisande av närvaron av radioaktiv strålning. Med detta instrument undersöktes nu kliniken och det bekräftade slagrutemännens resultat. Strålningen från de platser där slagrutan gjort utslag visade en starkare radioaktivitet än vad som var fallet i omgivningen. Radioaktiviteten var dock i och för sig så svag att den t. o. m. i hundrafalt starkare dos måste betraktas som ofarlig. Detta var alltså ej sensationellt. Men sensationen kom dock i annat sammanhang: På barnkliniken intogs en 7-årig flicka som hade fått hjärtfel,

Forts. å sid. 3, spalt 1.

KRIGETS PSYKOLOGI

Samtal mellan "Fredsvän" och "Krigsfiende".

Fredsvän: Vad vi främst måste bekämpa är kriget. Kriget är det mest fasansfulla, det värsta onda, som finns i mänskligheten.

Krigsfiende: Anej, det finns nog det som är värre.

Fredsvän, hetsig och upprörd: Något värre! Har man hört! Hur kan du påstå något sådant? Vad skulle det vara?

Kr.: Jo, orsakerna till kriget.

Fr.: Ja, det är förstås krigsindustrierna och krigsrustningarna.

Kr.: Dessa tillhöra i själva verket kriget självt. Jag menar de mänskliga egenskaper, som framkalla krig.

Fr.: Menar du att människan är ond?

Kr.: Jag menar den stora världsgåtan, antinomierna, ont och gott. Hela denna värld är sammansatt av självmotsägelser, antinomier. All verklig filosofi och religion måste börja vid den grunden. Då i vår tid både filosofier och en del religiösa rörelser gå förbi detta mänsklighetens grundproblem, så måste vi leva i en mycket ytlig och förljugen tid.

Fr.: Vi ha inte ännu hunnit tillräckligt långt i utvecklingen. Det finns i vår tid så starka krafter, som hänvisa till en snar förnyelse till det bättre. Det är de gamla inrotade formerna och sociala bristerna, som ha legat i vägen.

Kr.: Vad utvecklingen beträffar, så tycks den röra sig i en mycket

långsam bana. Om vi hålla oss till de sista 10,000 åren, där vi någorlunda kunna följa utvecklingen, så har det ju skett en enorm förändring med avseende på användningen av naturens krafter i människans tjänst. Men hur mycket har människan själv utvecklat sig? Inom kulturländerna ha hennes kroppsorgan undergått en obetydlig förändring, å ena sidan till försvagning, å andra sidan till förfining. Med avseende på själs-egenskaperna, så går hon genom alla tider på den smala spången, där det gäller att öva färdigheterna, att iakttaga en ständig självbehärskning, att leva i en ständig fara.

Fr.: Men det går väl i alla fall ständigt framåt och uppåt. Vi måste väl alltid hoppas på lyckligare och bättre tillstånd och utveckling?

Kr.: Vi leva inte i ett tillstånd av automatiska naturföreteelser. I och med människan inträder självbestämmelsen. Där inträder viljan, reflektionen, motsättningarna, vilja och kunna, antinomierna på det personliga området. Vi hissa inte uppåt i en automatisk rulltrappa, vi bestämma själva, det är den ena sidan; den andra sidan är naturens ordning. Således ha vi de båda motsättningarna, fri och ofri. Vi ha själva att bestämma över frågan: krig eller fred; men fråga vår tids naturalister, Bertrand Russel t. ex. Enligt dem ha vi ingen självbestämelseförmåga. Eller vad säga de? Här ha vi dem i en återvändsgränd. Ha vi ingen fri vilja, varför skulle vi då uppsätta några ideal, varför skulle vi söka förbättra världen? Varför skulle vi kunna tänka oss att motverka kriget? Nutidsfilosoferna göra problemen lätta genom att välja bara en sida av sakerna och blunda för den andra. Det blir visserligen lättare att vara filosof, men deras filosofi blir en tydlig förvillelse.

Fr.: Men då det gäller kriget ha vi väl ändå bara en sida. Det är väl bara fördömmelse!

Kr.: Det kan så tyckas, men även där möta vi dock, vi må vilja det eller inte, antinomien.

Fr.: Vad skulle det vara för antinomi?

Kr.: Jo, antinomien: **Försvara sig eller inte.** Det är gale att inte försvara sig och det är gale att föra krig och döda människor.

Fr.: Då skulle det vara gale, hur man än bär sig åt!

Forts. å sid. 3, spalt 2

MÅNEN

Jordens problembarn

Om månen kan skrivas en stor bok. För folkfantasierna har den varit ett tacksamt objekt. För vetenskapen har den uppställt rikhaltiga problem. Skalderna har den inspirerat. Som gudinna har den dyrkats — i Medelhavsländerna var månen femininum: Luna (latin), Selenä (grekiska), la Lune (franska).

Vi skola endast erinra om några få spekulationer om månen. Somliga ha ansett att vår jord har haft ännu en måne av mindre format. Men denna har sugits in av jorden, till dess den slutligen upplöstes i vår atmosfär och i småbitar ströddes ut över vår jord, särskilt i vissa trakter av Afrika. På samma sätt anses det

komma att gå med vår nuvarande måne, emedan den antages gå i allt trängre krets, om också förflyttningen inåt sker så långsamt att något årtusende inte har någon praktisk betydelse. Man antager då också att månen har ej alltid varit vår drabant. Den har ursprungligen varit en planet, som gått liksom jorden omkring solen; men den kom in i jordens dragningskraft, så att den måste löpa sin bana omkring den starkare.

Man hade väntat, att månens struktur skulle ha avslöjats genom Lick-observatoriets spegel, men detta tycks icke ha blivit fallet i så hög grad, som man kunnat vänta. Det är

Forts. å sid. 3, spalt 3.

Grafologisk orientering

Vi påbörja härmed en serie artiklar om grafologien, d. v. s. konsten att ur handstilen utläsa människors anlag, karaktär m. m. Vi uppmana läsaren att förvara tidningen, så att det blir sammanhang i de olika artiklarna.

Som en inledning tala vi först något om betydelsen av **välskrivning i skolorna**. I fortsättningen komma vi att redogöra för sambandet mellan grafologiska former, grafologien och frenologien, grafologien och temperamenten, grafologien och astrologien m. m.

Ett av skolans första och sista syften har varit, åtminstone förr, allt från småskolan till studentexamen, att utplåna individualiteten och därmed avtrubba de mest personliga anlagen och egenskaperna. Denna princip har också gjort sig gällande beträffande handstilen. En förändring har dock skett under senare tid, då man i vissa avseenden har gått till en alldeles motsatt överdrift, nämligen att släppa godtycket löst. Men eftersom handstilen är ett av de mest personliga uttrycken hos den enskilda människan, bör inte tvånget och regleringen just på det området vara alltför starkt. Den främsta fordran vid skrivningen bör vara att skriva **tydligt och läsbart**.

Två olika krafter göra sig gällande vid utbildningen av handstilen: den ena är de medfödda krafterna, de personliga strålkrafterna, "väglängden" eller rytmen, den andra är påverkan utifrån, "förskrift", lärare, uppfostran m. m.

Av det här i korthet sagda framgår att utbildningen av handstilen är en faktor att räkna med vid karaktärsdaningen. Detta har man nog också i skolorna haft en kännning av, även om man inte medvetet tänkt ut saken. Stilformningen är ju också inte minst en övning i koncentration, i självbehärskning, i skönhetssinne, i hänsyn till andra o. s. v. Att medvetet, systematiskt öva handstilen är således ett arbete i självuppfostran. Man finner härvid sin egen väg att bestämma över sig själv och sitt eget sätt att skriva, sin egen individuella stil. En sangviniker, en koleriker, en melankoliker och även en flegmatiker handskas olika med pennan. Människor kunna ha lika handstilar, men aldrig så lika att inte åtskillnader finnas och dessa äro vid närmare betraktande i allmänhet alldeles markerat olika. — Ett barn måste ju börja med förebilder och så småningom gå över till mera självständig stil. Men många äldre personer borde återgå till "förskriften", d. v. s. småskolan och lära sig på nytt att forma läsliga bokstäver. Somliga ha varit så litet intresserade för den konst de en gång lärde i skolan att de till hälften glömt bort den, andra ha drivits av jäktet både i skolan och det följande livet så att deras stil blir så bortslarvad att det fordras expertis för att kunna tyda den.

Handstilen är olika under olika åldrar av människans liv. Den ena tiden kan hon skriva med en mer lutande stil, en annan gång med mera upprättstående stil. Den ena perio-

den större, en annan mindre o. s. v., men vissa personliga egenheter kan hon dock inte komma ifrån. Hennes själsliv under de olika perioderna återspeglar sig i handstilen.

Handstilen visar således att vi här ha att göra med en personlighet och inte med en maskin eller robot. Vi komma i det följande så småningom in i problemets olika sidor.

Stor betydelse har **lutningen** av skriften. Vi skilja här mellan tre huvudformer: Lutning till vänster, d. v. s. baköver, till typen upprättstående samt lutning till höger. I dessa tre huvudtyper ser man sedan olika variationer. Man får dock icke draga alltför avgörande slutsatser av endast ett sådant tecken. Som vi sagt förut gäller det här liksom vid frenologien att sammanställa olika tecken, andra sådana kunna antingen förstärka eller förmildra, således i mer eller mindre grad omtolka ett för övrigt typiskt tecken.

Den som skriver tydligt **upprättstående** stil är för att ansluta till den morfologiska typen en rakryggad person, en som har sin egen syn på saken, en självständig person. Hans gång är avmått, hans steg fasta, hans uppsyn självmedveten, hans huvudform med väl utbildad överdel av nacken. Man skulle kunna säga att där finna vi kommendanten, den typiska militären, fabrikören, chefen, föreståndarinnan, hon, som behärskar familjen eller restaurangen o. s. v.

Denna typ kan vara den hårda, den själviska, den oresonliga, den prosaiska typen, men — den är det icke utan vidare. Den kan vara förenad med vackra, avrundade former t. ex. eller andra tecken, som förmildra det första intrycket, ja, förvandla det till en mycket positiv och förmånlig typ, den förtroendefulla, den pålitliga, den sant vetenskapliga.

Den **tillbakalutande** skriften ligger i betydelsen närmast föregående. Den anger självständighet men med saknad av den öppenhet, som man kan finna i föregående typ. Den anger en mera tillsluten, hemlighetsfull person. Den kan ange misstänksamhet och pessimism, missträknningar och grämlelse, en inåtvänd fantasi, en dyster fantasi, en maktlystnad och ärelstnad, som söker att dölja sig bakom camouflage. Som typisk för denna stil kan man hänvisa till **Ibsen**, vare sig stilens typiska form och betydelse dock är förenad med en estetisk form och noggrannhet i utföringen, som anger ett rikare själsliv.

Den vanliga, vi kunna säga den normala skriften, har lutning till höger mer, eller mindre, Den stil, som vi beteckna som upprättstående, är dock sällan verkligen vertikal utan har en svag lutning till höger; men ju starkare denna lutning är desto mer få vi en ny typ, den **sensibla** eller **känslotypan**.

NYA BÖCKER

Morey Bernstein

Sökande i det fördolda.

Det började 1952. Morey Bernstein försätter Ruth Simmons i djup hypnotisk sömn. — Fortsätt bakåt, säger han till henne, bakåt genom tid och rum och berätta för mig vad du hör och ser. Vad hon berättade var B. Murphys liv. Det har blivit en spännande bok på över 300 sidor.

14: —, inb. 17: 50

Poul Thorsen

Hypnosen i mänsklighetens tjänst.

En rikt illustrerad bok om hypnosens användbarhet vid bekämpande av sjukdom, sömnlöshet, nervösa störningar o. s. v. Kapitlet "Hypnosen i kriminalologien" öppnar intressanta perspektiv. Det förord, som framlidne hypnosforskaren dr. Karl Kallenberg har skrivit, karaktäriserar boken som ett verk av hög klass.

10: —

Poul Thorsen

Människans okända krafter.

I denna intressanta bok om de ockulta fenomenen får läsaren på ett klart och överbevisande sätt kunskap om de företeelser, vilka i allmänhet betraktas som "övernaturliga", eller som direkt omöjliga. Förf. behandlar alla de arter av fenomen som förekomma under trans eller vid hypnotiska experiment.

10: —

John Björkhem

Med. lic., fil. o. teol. dr

Det ockulta problemet

Tredje omarbetade och utvidgade upplagan.

Den erfarenhet dr Björkhem har förvärvat från olika vetenskapsområden ger honom speciella förutsättningar att yttra sig om parapsykologiens i många avseenden märkliga fenomen. Bokens lättillgängliga och stimulerande framställning är en god vägledning för var och en som vill tränga djupare in i vetenskapens okända och lockande gränsområden.

11: —

George Lindsay Johnson

DET STORA PROBLEMET.

Bevismaterial kring ett liv efter detta i kritisk belysning. Genom en vetenskaplig, skarp-sinnig och kritisk granskning

av ett överväldigande parapsykiskt material lämnar förf. starka bevis för livets kontinuitet.

12: 50, inb. 16: —

Haraldur Nielsson

f. professor i teologi vid Islands universitet,

Kyrkan och den psykiska forskningen.

Förf. ger en intressant framställning om hur det berömda mediet **Indridi Indridasson** utvecklades från "bordet" till de högsta former av fenomen.

4: 50, inb. 8: 50

G. Gustafsson

Europas framtid enligt Nostradamus

Boken är tryckt i en rätt liten upplaga.

Pris kr. 15: —

Om slagruta och pendel

Viktor Vallberg

DEN ETERISKA STRÅLNINGEN

Livets Urgrund — Underverkens Värld

Forskningen i den eteriska strålningens hemligheter har pågått länge i Frankrike och Tyskland. I Tyskland pågår den nu med förnyad iver. Ingen i vårt land torde vara så insatt i dessa mysterier som V. Vallberg. I den här föreliggande lilla boken går förf. till grunden med problemet och ger en del intressanta förklaringar och anvisningar.

3: —

Mystik och realism

Karaktärsforskningar. Förf. anger strålningstypen för en del kända personer.

2: —

Intelligensmätningar och Tidspejlingar

Kan en människas intelligenskvot anges genom pendeln? Kan hennes förmåga av intuition anges? Ja, det är inte värre än att Ni kan försöka själv. Vallberg ger här siffrorna för en del personer och dessutom anvisning om hur det går till.

4: 50

LITTERATURFÖRLAGET

Box 634 - Stockholm

I denna stil finna vi en brokig samling av människor. Där finna vi vid starkare lutning såväl den sangviniska som den melankoliska människan. Där äro de hänfödda, de överdrivna, de lättsinniga, de fantasifulla, de lätrörliga och lätrörda, de av glädje svärmiska och de av sorg nedtryckta. För bedömning har man således här att ta hänsyn till icke blott lutningen i och för sig utan även dennas typ som ock öv-

riga tecken som ge en närmare förklaring t. ex. radernas lutning, uppåtgående eller nedåtgående, stilens avrundning eller kantighet, dess storlek o. s. v. Olika åldrar och tidsavsnitt ha olika typ alldeles särskilt vad lutningen beträffar. Man kan här få av sin egen stil bekräftelse på riktigheten av detta teckens betydelse.

Forts. å sid. 3, spalt 3.

GEIGERMÄTAREN GER...

Forts. fr. sid. 1.

s. k. extrasystol, genom inflammations- och halsmandlar. Överläkaren lät nu lägga flickan på ett undersökningsbord som placerades över en strålningszon varefter man upptog elektrokardiogram (EKG). Därefter flyttades bordet med flickan till en strålningsfri plats och ett nytt EKG upptogs. Detta visade då en avgjord förbättring i hjärtats arbete. Flickan blev efter en tid på kliniken bättre och sändes hem. Efter en månad kom hon dock tillbaka försämrad. Nu frågade sig överläkaren om ej orsaken till försämringen måste vara påverkan från någon strålning i hemmet, vilket alltså borde undersökas. Han beslöt dock att först göra ett försök med ett s. k. avskärmningsaggregat i kliniken. Ett sådant uppställdes i klinikens källarvåning över ett strålningscentrum, flickan säng placerades över motsvarande punkt i en övervåning, man medicinerade och avvaktade resultatet. Det visade sig att flickan förbättrades till en tid vilket kontrollerades med regelbundet upptagna EKG. Men så en dag fann läkarna till sin förvåning att flickan åter försämrades, trots avskärmningsaggregatet. De beslöt att kontrollera detta och fann då att någon av städpersonalen hade flyttat detta till en annan plats, ovetande om dess ändamål. Det flyttades nu åter tillbaka och flickan började bli bättre. För att nu gå till botten med problemet lät överläkaren undersöka hennes hem. Där kunde dock ej upptäckas någon starkare strålningszon, men man uppställde för säkerhets skull ändå ett avsk.agg. under flickans säng. Trots dessa försiktighetsåtgärder försämrades dock flickan snart återigen. Detta tycktes först kullkasta överläkarens teori, men snart kom han att tänka på att flickan ju tillbringade en stor del av sin tid i skolan och en undersökning av denna visade att nu var den verkliga orsaken funnen. Just där flickan hade sin plats var ett strålningsmaximum. Genom att hon flyttades till en strålningsfri plats förhindrades det tidigare försämrandet och hennes hälsa blev allt bättre. Barnläkaren undersökte därefter också andra patienter och fann därvid allt starkare stöd för sin teori. Som regel kunde en störning i hjärtrytmten konstateras så snart de placerades över en strålningszon.

Dr Graupner anmärkte att givetvis inte alla människor är känsliga för jordstrålning och att i de fall då denna resulterar i sjukliga förändringar är det fråga om speciellt känsliga människor. Därvid spela säkerligen också andra faktorer en viss roll. T. ex. låta vissa nya forskningar förmoda att ett visst samband tycks råda mellan jordens elektriska ledningsförmåga och kräftans uppkomst. Visserligen kan denna jordens egenskap knappast förorsaka kräfta, men måhända försämrar den ett sjukligt tillstånd hos särskilt känsliga människor. Så långt dr. Graupner.

Ingen lär väl förneka att människors känslighet är i hög grad olika. Orsaken till en förhöjd känslighet

kan sedan i sin tur ha många olika orsaker. Man kan dock fråga sig om ej alla som utsättas för denna markstrålning på ett eller annat sätt måste påverkas. Kanske behöver en sådan markstrålning ej visa sig i omedelbara sjukliga förändringar men ändå vara en av de orsaker som så småningom för till sjukdom. Kanske förorsakar den i första hand psykiska förändringar som sedan i sin tur föra till fysisk sjukdom. Den tyska vetenskapsmannen Kritzinger har i sin bok "Wünschelrute und Todesstrahlen" många intressanta synpunkter på den kosmiska och annan strålnings inverkan på människans kropp och själ. I en senare artikel skall vi återkomma till detta.

Det mest intressanta i dr. Graupners artikel är enligt vår åsikt att man med moderna tekniska mätinstrument kunnat bekräfta att slagrutemännen hade rätt i sitt påstående att de dels kunde konstatera farlig markutstrålning och dels att vissa anordningar s. k. avsk.aggregat verkligen neutralisera eller hindra denna strålning, om de placeras över de farliga zonerna. Att sedan mycket geschäft har bedrivits och ännu bedrivs med sådana utrustningar är en sak för sig. Resultatet av denna barnläkares undersökning anse vi vara sådant att de vetenskapsmän som endast bruka ha hän och gyckel till övers då slagrutan kommer på tal nu borde få sig en tankeställare. Kanske kommer framtida vetenskapsmän att med samma medlidsamma löje se ned på våra dagars experter som trodde sig ensamma vara i besittning av de vises sten.

O. Alexandersson.

KRIGETS PSYKOLOGI

Forts. fr. sid. 1

Kr.: Ja, det kan man säga. Den normala människan är både klok och tokig. Att vara bara klok är abnormt, att vara bara tokig är också abnormt. På kristet håll säger man att människan är en syndare. Att inte vara "syndare" är onormalt och att vilja vara syndare är också onormalt.

Fr.: Det här blir ju alldeles tilltrasslat!

Kr.: Ja, visst är det så. Det är alldeles tilltrasslat för oss här i världen. Och det värsta är, att vi kan tydligen inte reda ut härvan.

Fr.: Och ändå måste vi försöka.

Kr.: Ja, vi försöka och försöka och komma alltid till korta.

Fr.: Alltså komma vi alltid att förbli i detta tillstånd, eller hur?

Kr.: Det kunna vi lämna därhän. Men tydligt är att vi inte kunna komma ut ur labyrinten utan förnyelse. Det vore väl någon utsikt att vi skulle kunna reda ut saken, om det nya släktet alltid kunde ta vid, där det gamla slutat, men vart släkte måste börja på sitt eget ansvar och sin egen oerfarenhet och gå sin egen personliga väg.

Fr.: Aj, aj, här stå vi och prata, jag måste ju med tåget, som går om tre minuter. Farväl, vi måste fortsätta här, när vi träffas härnäst.

Kr.: Ja, jag hoppas vi träffas, när du kommer tillbaka. Farväl!

(Forts.)

ainsi à la consultation de nosseurs
 et pour l'usage de la
 et l'usage de la.

votre très humble
 serviteur
 F. D. de la Haye

GRAFOLOGISK ...

Forts. fr. sid. 2.

Vi lämna här exempel på en stil, som har synnerlig lutning. Här skulle man vänta en mycket känslig och svärmisk person, en typisk fantast, som spekulerar, känner, ombytlig, men originell, kanske någon beryktad skald eller andra områden romantisk författare: men — det finns något i stilen som reglerar, förtydligar och tyglar den överdrivna känsligheten, det är framför allt de kraftiga strecken över några ord, dessa ange en målmedveten vilja. Formen av orden anger en oerhörd, orimlig brådska. Här måste vara en person med starka motsägelser, en kämpande natur. Personen är, som underskriften visar, **Ferdinand de Lesseps**, han som fick en idé, som nästan varje annan på den tiden ansåg vara en utförbar idé hos en överspänd svärmare. Men mannen hade mod och förmåga att genomföra den idédjärva tanken. Hans bild är typisk för vad hans piktur säger: en intelligenstyp, man skulle sna-

MANEN.

Forts. fr. sid. 1.

är ju åtminstone teoretiskt sett endast på några mils avstånd, som man kan se dess detaljer. Frågan om hur det förhåller sig med isbeläggningen av månen är ännu ej klarlagd. Näkon väsentlig atmosfär har den ej (den har beräknats till fem meter). Den har beräknats att ge jorden 5 tusendels grad värme som fullmåne, därigenom att den återkastar solstrålningen. Men eftersom den i sig själv är kall är det troligare att fullmånen tager värme i stället för att giva.

På människorna har månen en mängd olika inverkningar, som vi här icke gå in på.

Som vi förut sagt ha somliga ansett att månen skulle så småningom dras in i jordens krets, men det rör varken oss eller de människor, som leva ett par tusen år härefter. Det finns andra mera närliggande profetior. En sådan finna vi i den tyska tidningen "Das Neue Zeitalter". En svensk ingenjör V. A. H. Falk, Landskrona, skriver där en längre avhandling. Den förnämsta punkten i hans avhandling sammanfattas i följande ord: "Efter vattuman-konjunktionen av de fem 'gamla' planeterna i vårt solsystem, vilka då bilda en utåtriktad planetkedja, är det högst sannolikt, att jorden jämte andra på grund av genom energiförluster framkallade geografiska förändringar kommer att förlora månen och själv förändra sin bana."

rast tro en fantasifull diktare, hellre än en ingenjör. Stilen visar att hans sinne är pressat under idéer, svårigheter, brådska, överansträngning. Jag minns från min barndom några ord av en vers: "Du tror att näset är genomgrävt — jo pytt! Fast Lesseps sin hjärna rätt mycket har brytt", så syntes verket vara en utförbar utopi. Så svårt var det att genomföra den kanal, om vilken det stått så mycken strid under sista tiden. Men verket det blev genomfört. Suezkanalen blev utförd. En fransman, samtida med Lesseps, säger: "Han har uttänkt och genomfört ett av de härligaste och mest nyttiga företag i vår tid, ja, kanske det alla förnämsta." Pendeltypen anger en i hög grad inspirerad och lätttrörlig själ med stor intelligens. Intelligens 24, intuition 27. Sällan är intuitionen högre än intelligensen hos uppfinnaren och ingenjören. Lesseps måste ha varit en sällsam människa. en ödesmänniska.

Under tiden 1961 till 1963 komma alla de fem planeterna att utöva sin dragningskraft på jorden och månen. Denna kraft skulle sannolikt bli månen så övermäktig att den droges loss ur den jordiska ägarens famn för att återigen gå ut i rymden sin egen bana kring solen. Så det gäller för månspelulanterna att skynda på, medan månen är bara omkr. 37,000 mil avlägsen. Sen torde man aldrig hinna ifatt flyktingen. Men för oss själva här på jorden skulle planeternas samlade inflytande och månens försvinnande åstadkomma väldiga revolutioner. Vår värld skulle vända på sig i oberäknliga ställningar, våra hav översvämma, en ny syndaflod övergå jorden och en mängd förändringar ske, både sådana, som vi kunna beräkna, och sådana som bli helt och hållet överraskande. Men sedan förödelsen gått fram över jorden och vi mistat månen, som lär ha många menliga inverknings, så har man att vänta gynnsammare förhållanden på vår jord än nu.

Forts. å sid. 4, spalt 3.

Redaktör och ansvarig utgivare
HARRY BLOM

Adr. Box 634 — Stockholm 1
Tel.. 67 14 94. Postgiro 5 29 99.

Pren.pris 2 kronor

Utkommer med 6 nummer 1957
Upplaga: 20.000 ex.

N:r 1 — 1957

OTTO WEININGER

En man som förde en förbittrad kamp mot sig själv.

Vi ha många psykologiska riktningar i vår tid. De må ju kunna belysa olika sidor i det mänskliga själslivet. Man bör sålunda kunna antaga att vart och ett system har något att giva, även om vart och ett system också har sin ensidighet. Den mest levande själskänedom ger oss dock den levande, uppenbarade människan, synnerligast de utomordentliga människorna med det rika, starkt facetterade själslivet. En människa med dessa egenskaper var doktor Otto Weininger.

Weininger var en man som upptog kampen mot sig själv. Vi kunna från historien nämna åtskilliga sådana både namn och typer, såsom Paulus, eremiter, pelarhelgon, munkar, nunnor, Luther, Kierkegaard, Strindberg. För övrigt är det ju alla människors plikt att taga upp denna strid, om vilken en tysk filosof säger "sich selbst bekämpfen ist der schwerste Krieg, sich selbst besiegen ist der schönste Sieg".

Hur ställde sig denna strid för Weininger? Hans strid var att finna förklaring främst över sig själv och i samband därmed världsgåtorna. Hans väg var liksom Kierkegaards genom "subjektiviteten". Allt var hos honom den subjektiva kampen, motsättningen, syndafallet och upprättelsen, antinomien, polarisationen, man och kvinna.

Problemen voro hans egna liksom hela världsförklaringens. Kring dessa väldiga problem kretsade en ung studerandes hela själsliv allt intensivare och togo sig uttryck i ett stort lärt verk, en av de märkligaste filosofiska och vetenskapliga skrifter, som utgivits under detta århundrade. Och hur skulle väl denna samtid kunna begripa det! Det var en tjugotre-årigs jätteverk, "Geschlecht und Charakter", utkom 1903. Bokens verkliga innehåll kan man knappast utläsa ur rubriken. Samma år ändade författaren sitt liv genom ett skott i bröstet. Vi skola nu söka få en inblick i hans själslivs gåta.

Det var ett alldeles övermänskligt arbete den tjugotreårige mannen hunnit genomföra och det måste även förutsätta en nästan övermänsklig begåvning. Vad som gör saken som allra mest förvånansvärt stor är inte endast lärdomen i och för sig, utan det att han genomkämpat, genomlidit de världsomspännande problemen.

Weininger hade judiskt påbrå, men hade övergått till kristendomen. För den protestantiska kristne blir ju alltid problemet om synd och skuld en grundfråga. Så var det också för W. Här kan man jämföra honom med Luther. Men här framträder också den lärrika olikheten. Luther kom ut ur självspegligen, själsgubblen, den svävande ovissa filosofien till evangeliets klarhet, ordets sanning och Kristi försoning. Han gick genom subjektiviteten fram till en harmonisk förening av subjektivitet och objektivitet. Detta blev också den lutherska kyrkans

starkhetsbälte. Det blev utvägen ur den katolska kyrkans formalistiska gärningslära och den ensidiga mystikens grävande i det egna själslivets bottenlösa djup av känsloliv, grubbeltänkande och förtvivlade syndatillstånd. Weininger hann tyvärr aldrig fram till befrielsens tillstånd. Hade han kunnat leva längre är det att hoppas att han hunnit dit. Att han icke härdade ut med detta jordiska liv har ansetts vara en ouppklarad gåta. Men så alldeles oförklarlig är den väl icke. Han själv var överansträngd av orimligt arbete, filosofiskt och religiöst tänkande, som har ansetts göra honom professorsmässig vid dessa unga år i flera ämnen. Han var uttömd, sjönk ner i ett utmattat, omstöcknat tillstånd, han stod under den minutiösa lagens bann, hade ej nått till evangeliets frihet. Vilka möjligheter finns i ett sådant fall i livet efter detta? Måne han ej få gå en omväg till högre klarhet? Han trodde själv att vi äro fallna andar i en fallen värld. Detta människoöde ger oss djupa inblickar i människans själsliv, huru hon ur fallet, skulden och ångesten har en enda verkligt befriande väg att gå, vägen, som det Nya Testamentet anvisar, trons väg såsom "en fast tro på det man hoppas", detta gäller för den högsta lärdom liksom för den jämnstrukna vardagsmänniskan.

Strindberg hade bekantskap med Weininger. Vid underrättelsen om hans död skrev Strindberg två brev till en av W:s vänner. I det första omtalar Strindberg att han en gång, 1880, varit nära att gå samma väg som W. I det andra skriver han följande:

"Den sällsamma, gåtfulla människan Weininger!

Född med skuld som jag! Jag har nämligen kommit till världen med ont samvete; med fruktan för allt, med ångest för människorna och livet. Jag tror nu att jag har gjort något ont, förrän jag blev född. Vad betyder det? Endast teosoferna ha mod att giva svaret. — (Kyrkorna söka i allmänhet att tolka saken genom "arvsynden").

"Jag har liksom Weininger blivit religiös av fruktan att bli ett odjur. Jag avgudar också Beethoven och har t. o. m. stiftat en Beethoven-klubb där man inte spelar annat än B. Men jag har märkt att s. k. goda människor inte fördraga B. Han är en olycklig, orolig ande, som inte kan kallas himmelsk, om också överjordisk.

Weiningers öde? Har han kanske förrätt gudarnas hemligheter? Har han stulit elden?

Luften blev honom för tjock härnere, därför har han kvävt? Vart detta cyniska liv honom alltför cyniskt?

Att han gått härifrån betyder för mig att han fått den allrahögstes lov därtill. Eljest kan inte sådant ske.

Det var så skrivet.

Er

August Strandberg
Stockholm 8 december 1903.

Innehåller ett urval av de lättast åtkomliga läkeörterna ur vår flora. Dessa finnas även i hälsokostaffärerna. En kopp té på någon eller några av dessa dagligen kan göra underverk. — Läs själv vad många läkare och vetenskapsmän säga om örternas förmåga att bota, eller förhindra sjukdom.

Pris 4:— kr.

Mot

trötthet, ålderdomssvaghet, besvär och småkrämpor hos äldre,

för

hälsa, vigör, arbetslust

REVIGÖR!

Revigörs sammansättning och avvägning av aminosyror är provad på med. avd. på sjukhus och ålderdomshem i Sverige.

Revigör tonicum c:a 400 gram (Flytande tonicum är bäst) 10: 50

Revigör-drageer c:a 100 tabl. (Bekvämast, angenämast) 5: 25

Dr. Ritters

VETEDIET

med yoghurt

Föryngrar — Lättar — Giver en god form.

Skapar välbefinnande utan hungerkänsla. Dr Ritters vetediet består av en blandning från hela vetekorn med fin struktur och yoghurtmjölkssyra vunnin ur skummjolk bearbetad till en yttrest fin flinga, som är färdig för kokning. Utom den upplösta och således lättsmälta stärkelsen inom sådeskornet finnes däri även en del andra värdefulla ämnen ur vetekornet och yoghurt-skummjölken.

Standardförpackning 15: 50
Extra stor pkt. 27: 50
Dr Ritters prisbelönta, kallpressade — naturbevarade

VETEGRODDOLJA

Summan av de mångfaldiga verkningsstoffer, som inneslutes i vetegroddoljan, gör denna värdefulla vegetabiliska olja till en speciell "läkeolja".

Flaska om 100 ccm. 10: 95
10 Ost. kapslar 9: 50

MÄNEN.

Forts. fr. sid. 3.

Emellertid är det ju inte säkert att det kommer att ske just på det sättet, som ingenjör Falk tänkt sig sannolikheten. Det finns så många oberäknliga faktorer i världsskeendet. Att den bebådade stjärnkonstellationen kommer att ställa till med en mängd kanske oberäknliga inverningar på tillståndet på vår jord, därom bör ej något tvivel råda, såsom oroliga sinnessillstånd och kanske dödliga sjukdomar.

Vitlökskapslar

25 st 1: 75
50 st 3: 25
100 st 6: —
200 st 11: —

Vår avdelning för Hälsoörter erbjuder här en del dragéer av El-kaverkens, Tyskland, pålitliga tillverkning. Förpackningarna innehålla i regel c:a 150 st. Vi anskaffa de flesta örter till lägsta dagspris. Till priserna tillkommer porto för brev el. paket.

Be-Vital

Består bl. a. av grönsaker, B-vitaminrik torrjäst och örter (humle), vilka äro till hjälp vid nervös sömnlöshet, trötthet och nervositet. 3: 50

Linella:

Sköter magen på ett behagligt sätt, men är ej vanebildande. Linella är resultatet av årslånga forskningar och är ett naturmedel. 3: 50

Löwenzahndrageer:

Verkar stimulerande på gallans funktion samt bukspottkörtelns verksamhet. Vid bristfällig lever- och gallverksamhet inträder ofta ämnesomsättningsstörningar vilka kunna förebyggas. Neutraliserar magsyran. Framställes bl. a. av maskrosens rot och blad. Maskrosen verkar framför allt blodrenande, blodförbättrande och blodbildande. 4: 50.

Haqvimistdragéer:

För hjärta, högt blodtryck o. blodkärl. (Kombination av hagtorn, vitlök, mistel) 4: 25

Lecithin:

Naturlig uppbyggnadsnäring för nervsystemet. 4: 25

Valerianadrageer:

Lugnande och välgörande för nerverna. 4: 25

Slankhetsdragéer:

Naturligt föryngrande Sundhetsmedel. 4: 50

Misteldrageer:

Vid nervös hjärtklappning, åderförkalkning, svindel, depressionstillstånd. 4: 25

Vetegroddrageer:

E-vitaminkällan nr 1 (antistillitetsvitaminet). Tyska läkare använder nu E-vitamin vid hjärtlidanden, artärförkalkningar och angina pectoris. 4: 25

Från LITTERATURFÖRLAGET

Box 634, Stockholm 1.

rekvireras här förprickade böcker att sändas mot postförskott.

Namn

Adress

Postadress